

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 90. — ŠTEV. 90.

NEW YORK, MONDAY, APRIL 17, 1916. — PONEDELJEK, 17. APRILA, 1916.

VOLUME XXIV. — LETNIK XXIV.

Priprave za odločilno bitko ki se bo začela v kratkem.

ZADNJE DNI SO IMELI FRANCOZI JUŽNO OD DOUAUMONTA PRECEJŠNJE IZGUBE. — FRANCOŠKO POLURADNO POROČILO PRAVI, DA SE BO VOJNA PRI VERDUNU KONČALA. — ARMADNO Povelje generala Petaina. — NEMCI BODO VPRIZORILI SE EN SPLOŠEN NAPAD. SITUACIJA OB ANGLEŠKI FRONTI. — NEMCI SO BILI POGNANI NA CELI ČRTI V BEG.

Pariz, Francija, 16. aprila. — Danes je bilo izdano poluradno poročilo, iz katerega je razvidno, kako se je razvijal položaj pred Verdunom. Poročilo vsebuje tudi dnevno povelje generala Petaina, vrhovnega poveljnika verdunske armade. Poročilo se konča tako-le:

— Pred kratkim se je mudil na fronti nemški cesar in gledal, kako je naskakovala neka nemška divizija naše postojanke med Vauxom in Douaumontom. Pri tej priliki je rekel:

"Vojna leta 1870 — 1871 je bila končana pred Parizom. Sedanja vojna bo končana na vsak način pred Verdunom".

Dnevno povelje generala Petaina se glasi:

— 9. aprila je bil slaven dan za vsa naša armada. Nemške čete pod poveljstvom nemškega prestolonaslednika so vprizorile silen napad, toda mi smo napadalec pogrnali na celi črti v beg. Posebno dobro so se obnašale naše infanterijske in ženijske čete.

Brezdvomno bodo Nemci še enkrat napadli. Ta napad bo veliko hujši od zadnjega. Mi smo si svesti, da bomo tudi tega odbili. Vojaki, bodite hrabri. Mi bomo znagali, vi moramo zmagati!

Med 9. in 15. aprilom so začeli Nemci dvakrat prodirati severno od Verduna ob obeh straneh reke Maas.

Kakor znano, smo prostovoljno zapustili utrdbno Malancourt 30. marca, utrdbno Bethincourt pa 8. aprila. Sovražniku se je po dolgotrajnem prizadevanju in po silnih izgubah posrečilo prekorajčiti potok Forges.

9. aprila se je začela generalna ofenziva na celi fronti med Haucourtom in Cummieres.

Nemci so kmalo izprevideli, da ne bodo dosti opravi. Samo južno od Bethincourta se jim je posrečilo zavzeti nekaj ozemlja; to se je zgodilo zatagadelj, ker so bili prej s svojo artilerijo razstrelili vse okope in varnostne ograje. Videč, da postajajo njihove izgube z vsako uro večje, jim ni kazalo drugega kakor umakniti se.

10. aprila je bilo v okolici Bethincourta in Le Mort Homme precej živahno.

London, Anglija, 16. aprila. — Uradno se razglša: — Včeraj zvečer so razstrelile naše čete dve mini pri cestni, ki vodi proti La Bassee. Žreli, kateri je eksplozija povzročila, smo zasedli.

V splošnem vlada ob angleški fronti mir.

Berlin, Nemčija, 16. aprila. — Uradno poročilo vrhovnega poveljstva nemške armade se glasi:

— Vzhodno od reke Maas so se vršili te dni sila vroči boji. Sovražnik je napadel naše pozicije med Vauxom in Douaumontom, toda naletel je na tak odpor, da se je moral hitro umakniti. Izgubil je 200 mož, naši vojaki so zaplenili veliko vojnega materiala.

Pri Vermelles smo razdeljali šestdeset metrov angleških strelnih jarkov.

Berlin, Nemčija, 16. aprila. — Iz glavnega stana nemške armade poročajo:

— Napade, katere so vprizorili Angleži na naše postojanke pri St. Eloi v Flandriji, smo odbili z ročnimi granatami.

Na levem bregu reke Maas nameravajo Francozi napasti naše pozicije na pobočju gore Le Mort Homme.

Na nekaterih mestih se je sovražniku posrečilo vdreti v naše strelne jarke. Ko smo dobili ojačenja, smo zagnali sovražnika nazaj. Vojne operacije zelo ovira slabo vreme.

Ofenziva, s katero homo v kratkem času začeli, bo morala biti uspešna. Našim rednim četam je prišlo na pomoč več tisoč spočitih vojakov, ki so stražili vzhodno nemško mejo pred ruskim vpadom.

Ob desnem bregu reke Maas sta naša in sovražna artilerija neprestano v akciji.

Pariz, Francija, 16. aprila. — Popoldansko uradno poročilo se glasi:

— V Vogezih je prišlo do manjših prask med našimi in sovražnimi prednjimi stražami.

Bitka, ki se bje za višino št. 304, še ni končana. — Nemci dobivajo neprestano nova ojačenja in jih pošiljajo naravnost v smrt.

Nemčija in Zdr. države.

Mnenje nemškega poslanika dr. Bernstorffa. — Predsednik in državni tajnik na delu.

Washington, D. C., 16. aprila. — Iz Berlina je dospel zadnji čas več poročil, iz katerih je približno razvidno, kakšno stališče je zavzela nemška vlada napram vladi Združenih držav. Ameriški poslanik Gerard je rekel, da je Nemčija pripravljena staviti Združenim državam nekaj protipredlogov, nikakor pa ne bo dovolila, da bi se modifikacije metode v vojni s podmorskimi čolni.

Istega mnenja je baje tudi nemški poslanik v Washingtonu, grof Bernstorff.

Predsednik Wilson in državni tajnik Lansing sestavljata note, katero bosta poslala nemški vladi. Predsednik se dozdaj ni odredil, kdaj se bo vršila skupna konferenca med zastopniki senata, poslanske zbornice in državnim departamentom.

Nemški poslanik grof Bernstorff je prepričan, da se bo dalo vse diference, ki so nastale med obema državama, mirnim potom rešiti. — Zagotovitve je, da bo storil vse, kar je v njegovi moči, samo da ne bo prišlo do resnega spora.

Skrivnostni samomor.

Na nekem pieru na Hudsonu so našli ženski klobuk, na katerem je bil zataknen listek sledeče vsebine:

Ako želite vedeti zakaj sem to storila, vam povem, da sem bolna in nezmožna za delo. Moj mož Viljem Leideling, hišnik na št. 363 zah. 58. ceste, ni hotel delati, in ker nisem imela denarja za živč sem bila primorana od tega koraka. — Tistim, ki so največ pripomogli k moji nesreči, svetujem isto.

Pismo je bilo podpisano "J. Keiderling". Policija dosedaj še ni mogla priti stvari na sled, ker se na navedeni številki ne nahaja in se ni nikoli nahajala kaka oseba pod imenom Keiderling.

Ogrsko vojno posojilo.

Berlin, Nemčija, 16. aprila. — Četrto ogrsko vojno posojilo se bo podpisovalo od 19. aprila do 23. maja. — Posojilo bo petinpol odstotno.

Druhal linčala morilca.

Bonifay, Fla., 16. aprila. — Danes, predno se je pričela služba božja, je neka druhal vdrla v ječo, kjer je bil zaprt morilec John Dukes. Morilec so vzeli iz njegove celice, ga peljali na trg in oddali nanj več strelod, da se je zgrudil mrtev. Dukesa so presječno noč zaprli, ker je ubil S. A. Walkerja, nekoga nglednega meščana.

\$413,671 za belgijski sklad.

Dobrotvorno delo prejšnjega tedna različnih belgijskih in ameriških organizacij je prineslo \$413,671 za belgijski sklad, ki je namenjen v podporo belgijskim vojakom in njih družinam.

Hoče živeti tam, kjer je ubila svojega moža.

Frederick, Md., 16. aprila. — Mrs. Eloise Young English, ki je pred kakim mesečem umorila svojega moža v njegovi hiši na Caetoctin Mountains, se je vrnila tja, da bo tam vzgajala svoje otroke. V to se je odločila kljub temu, da so ji sorodniki odsvetovali. — Mrs. English je pomiloščena, ker je umor storila v silobranu.

Sonninov govor.

Rim, Italija, 16. aprila. — Jutri bo govoril v italijanski poslanski zbornici zunanji minister Sonnino. V svojem govoru bo pojasnil politično stališče Italije.

Panama prekop.

Panama, 16. aprila. — Včeraj je plulo skozi Panama prekop petnajst ladij. S tem je prekop zopet izročon prometu.

Brezplačno

dobe vsi naši naročniki v Pennsylvaniji knjižico "Nova postava za ponesrečene delavce v Pennsylvaniji." Spisal je to knjižico Kosto Danković, prevnik.

Kut-el-Amara.

Turki so prepričani, da se Angleži ne bodo mogli dolgo vzdržati. — Vest o angleškem prodiranju.

London, Anglija, 16. aprila. — Admiraliteta naznanja, da so se pojavili zadnje dni nad Carigradom trije veliki angleški zrakoploveci in obstreljevali turške tovarne za smodnik. Dva letalca sta metala bombe na železniško progo med Carigradom in Drinopoljem. Letalci so se vsi nepoškodovani vrnili.

London, Anglija, 16. aprila. — Armada generala Lake-ja prodra ob desnem bregu reke Tigris. Angleži so zasedli že več turških postojank, ki so zelo velike strateške važnosti.

Carigrad, Turčija, 16. aprila. — Vojno ministrtvo naznanja, da sta dva zavezniška zrakoplovec brez uspeha obstreljevala vasi v bližini Carigrada. Na fronti ob Tigrisu se ni ničesar posebnega pripetilo.

Berlin, Nemčija, 16. aprila. — Angleški posadki v Kut-el-Amari ne bo kazalo drugega kakor udati se. Čete so popolnoma odrezane od ostalega sveta. V trdnjavi je 40.000 angleških vojakov. Ako jo Turki zavzamejo, bodo laže pozabili izgubo Erzeruma.

Na armenskem bojišču so dobili Turki zadnje dni velika ojačenja.

Otok padel s četrtega nadstropja.

Dveletni Samuel Wandouff je padel včeraj v New Yorku s četrtega nadstropja. Pri padanju je pretrgal več vrvi za perilo in končno nepoškodovan priletel na tla. Ko je mati to videla, je omedlela. Zdravnik je izjavil, da razven par orask ne najde na dečku druge poškodbe.

Vodka.

Petrograd, Rusija, 15. aprila. — Duma bo sprejela takoj po Velikonoči zakonsko predlogo, ki za vedno prepoveduje prodajo vodke in drugih močnih alkoholnih pijač. Prodaja vodke je bila dozdaj zelo omejena. — Kdor jo je proti prepovedi prodajal, je bil obetno kaznovan.

Pozor pošiljatelj denarja!

Tekom vojne smo odposlali hranilnicam, posojilnicam ter posameznim osebam na KEANJSKO, ŠTAJERSKO, ISTRIJO, KOROŠKO, HRVATSKO, in druge kraje v AVSTRO-OGREŠKI blizo 7 milijonov kron. Vse te pošiljave so dosele v roke prejemnikov ne tako hitro kakor prej v mirnem času, toda zanesljivo. Od tukaj se vojakom ne more denarja pošiljati, ker jih vedno prestavljajo, lahko pa se pošlje sorodnikom, ali znancem, ki ga od tam pošljejo vojaku, ako vedo za njegov naslov.

Denar nam pošljite po "Domestic Postal Money Order" ter priložite Vaš natančen naslov in naslov osebe, kateri se ima izplačati.

K.	\$	K.	\$
5....	.85	120....	16.20
10....	1.50	130....	17.55
15....	2.20	140....	18.90
20....	2.85	150....	20.25
25....	3.55	160....	21.60
30....	4.20	170....	22.95
35....	4.90	180....	24.30
40....	5.55	190....	25.65
45....	6.25	200....	27.00
50....	6.90	250....	33.75
55....	7.60	300....	40.50
60....	8.25	350....	47.25
65....	8.95	400....	54.00
70....	9.60	450....	60.75
75....	10.30	500....	67.50
80....	10.95	600....	81.00
85....	11.65	700....	94.50
90....	12.30	800....	108.00
100....	13.50	900....	121.50
110....	14.85	1000....	135.00

Ker se zdaj cene denarju skoraj vsak dan menjajo, smo primorani računati po najnovejših cenah in bomo tudi nakazovali po njih. — Včasih se bo zgodilo, da dobi naslovnik kaj več, včasih pa tudi kaj manj. List dne za zapad ponavadi par dni kasneje in med tem, ko dobi naslovnik list v roke, se pri nas cene morda še večkrat spremenijo.

TVEDKA FRANK-BAKNER, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Z Balkana.

Zavezniške bojne ladije pred grškim otokom Kreto. — Grški parlament preložen. — Rumunska.

London, Anglija, 16. aprila. — Pred Suda zaliv na Kreti je dospel več zavezniških bojnih ladij. — To poročilo je dobila danes Reuterjeva brzojavna agentura. Bojne ladije dozdaj še niso izkrecale čet.

London, Anglija, 16. aprila. — Včeraj se je prekinilo zasedanje grške poslanske zbornice. Znova bo otvorjeno 3. maja. — Vlada bo morala dati poslancem popolnoma prosto roko, če hoče, da se bodo kritična vprašanja ugodno rešila.

Pariz, Francija, 16. aprila. — Iz Aten poročajo, da je grški ministerski predsednik včeraj odločno dementiral vest, da je izročila grška vlada Bolgarom več tisoč močnatih žakljev, kateri so bili namenjeni Rusiji.

Tozadevno vest je bil priobčil "Temps".

Bukarešt, Rumunska, 16. aprila. — Vlada je dovolila rumunski poslanski zbornici, da naj najme 150.000 frankov posojila.

Rumunska vlada je vpoklicala rekrute iz leta 1917.

Novo čete.

Los Angeles, Cal., 16. aprila. — Sem so dospela poročila, da so dobile ameriške čete v Douglas, Ariz., povelje, da morajo biti pripravljene, ker bodo najbrže dobile v najkrajšem času povelje, da se morajo podati v Mehiko.

Vlak zadel v avtomobil.

York, Pa., 16. aprila. — V avtomobil K. A. Smysera, bivšega tvorničarja avtomobilov, je zadel na nekem križpotju vlak Penna. železnice. Mr. Smyser in njegovi dve hčeri so še pravočasno izstopili, toda njegova žena se je prepozno zavedla nevarnosti. — Vlak je zdobil avtomobil na drobne kosce in ženo raztrgal.

Polanlik Page.

London, Anglija, 16. aprila. — Na ameriškem parniku "Sa. Louis", ki je včeraj odplul iz Liverpoola, se nahaja tudi ameriški poslanik za Italijo, Page. — V Ameriko se bo zato podal, ker je njegov brat smrt nonevarno zbolel.

Velikanska posta.

Parnik "New York" bo vzel s seboj 15.000 vreč pošte za Anglijo, Francijo, Belgijo, Španjo, Portugalsko, Italijo, Rusijo, Afriko in Azijo. To je gotovo največja pošta, ki jo je kdaj vzel kak parnik. — To je največ vsled tega, ker so nizozemski parniki prenehali voziti.

Velik požar v New Jersey. — Sto tisoč dolarjev škode.

V skladišču za prevoz Erie Railroad Co. je sinoči izbruhnil požar in uničil nad 1000 ton premoga. — Materijalne škode je nad \$100,000. Ker se je bilo bati, da bi se ogenj ne razširil na sosednje hiše, so vse premičnine znesli na cesto. Poškodovanih je bilo tudi več železniških voz in drugih naprav.

"Twentieth Century" vlak zadel. — Cleveland, O., 16. aprila. — "Twentieth Century" vlak je danes zvečer zadel v dva prazna voza. Izmed potnikov je bilo par ranjenih, vozovi so bili znatno poškodovani.

Turška ofenziva.

Petrograd, Rusija, 16. aprila. — Ruski generalni štab je sporočil, da nadaljujejo Turki s svojo ofenzivo med Trapezutom in Erzerumom.

Vsled slabega vremena se položaj na kavkaški fronti ni veliko izpremenil. V dolini reke Čoruk se vrše boji med ruskimi in turškimi predstražami.

POZOR ROJAKI!

Kdor še nima Slovensko-Ameriškega Koledarja za leto 1916, naj ga nemudoma naroči. V salogi ga imamo samo še nekaj izvodov. — Štane s poštnino vred 35 centov. Naročite ga takoj! Slovenske Publishing Co., 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Bandit Villa je zopet 'mrtev'. Poročilo parralskega župana

PRAVIJO, DA PELJEJO VILLOVO TRUPLO PROTI CHIHUAHUI. — POROČILO O VILLOVI SMRTI ŠE NI OFICIELNO POTRJENO. — MED CARRANZOVI VOJAKI JE ZAVLADALO VELIKO VESELJE. — PRI PARRALU JE PADLO 40 CARRANZOVIH PRISTAŠEV. — 11. AMERIŠKI POLK V BOJU Z VILLOVIMI BANDITI. — VILLA JE "UMRL" NA ZASTRUPLJENJU KRVI.

Washington, D. C., 16. aprila. — Carinski kolektor v El Paso, Texas, Jack Wobb je sporočil danes državnemu departamentu, da je general Villa mrtev. Našli so baje njegov grob, izkopali truplo in ga odpeljali proti Chihuahui.

Vlada nima dozdej o Villovi smrti še nobenega uradnega poročila, ter nič preveč ne veruje tem vestem, ker sta bila Villa in Pablo Lopez že večkrat proglašena mrtvij.

Ako je pa ta vest kljub temu resnična, je umevno, da bodo odšle ameriške čete takoj iz Mehike.

Ko bo dospelo truplo v Chihuahua, ga bo pregledal ameriški konzul Marion Letcher in bo takoj sporočil državnemu departamentu, če je Villovo ali ne. Razen konzula je v mestu še veliko drugih Amerikancev, ki so Villovo osebno poznali.

General Funston je dobil včeraj zvečer od generala Pershinga brzojavko. General Pershing je tudi že obveščen o Villovi smrti. Včeraj je razposlal zrakoplovec, ki bodo poskušali dognati, če je Villa res mrtev ali ne. Villa je baje umrl na zastrupljenju krvi. Pokopali so ga v Francisco Bargas.

Washington, D. C., 16. aprila. — Carranzov vojni minister, general Obregon, je brzojavil državnemu departamentu:

— General Villa je imel okoli sebe sto mož, toda te dni so ga tudi ti zapustili. V spremstvu treh svojih prijateljev beži v gore z namenom, da si poišče varnega zavetišča.

Iz te brzojavke je razvidno dvojje: da Villa sploh ni mrtev ali pa da Obregon ni poučen o njegovi smrti.

Washington, D. C., 16. aprila. — V istem poročilu je naznanil Obregon, da je bil pri njem v avdienci župan mesta Parral. Župan mu je povedal, da ga je ameriški poveljnik povabil v svoj tabor in ga zelo prijazno sprejel. V taboru je bilo kakih 1.000 ameriških vojakov, — je rekel župan. — Več kot eno uro sem se pogovarjal s polkovnikom in ostalimi častniki. Častniki so izprevideli, da so napravili veliko napako, ker so prišli v mesto, ne da bi prosili za dovoljenje.

El Paso, Texas, 16. aprila. — Med Carranzovimi uradniki in vojniki je zavladalo veliko veselje, ko so izvedeli, da je Villa mrtev. O resničnosti te vesti so popolnoma prepričani, kljub temu, da ni oficielno potrjena. Po Juarezu so se vršile velike demonstracije.

Konzul Garcia je brzojavil poslaniku Arredondou v Washington, da se lahko popolnoma zanese, da je izkopano truplo Villovo.

San Antonio, Texas, 16. aprila. — General Pershing je danes sporočil generalu Funstonu nekaj podrobnosti o bitki pri Parralu. Na mehiki strani je padlo 40 Carranzovih vojakov in samo en civilist. Amerikanci so imeli dva mrtva in šest ranjencev. Med ranjenec je tudi major Tomkins; njegova rana ni posebno nevarna. Zdravniki upajo, da bo kmalo ozdravel.

V sredo je dospel general major Tomkins z dvema škvadronama v Parral. Poveljnik general Lozano ga je prijazno sprejel, istotako tudi prebivalstvo. General Lozano je še celo jahal z Amerikanci in jim kazal pot. Nankrat so začeli ljudje metati na Amerikance kamenje.

Umevno je, da so bila vsa prigovarjanja generala brezuspešna. Tomkinsu ni ničesar drugega preostajalo kakor dati povelje za napad.

Ko so padli prvi strelji, se je pojavilo na ulici 300 Carranzovih vojakov. Vnela se je vroča bitka, v kateri so bili pa Amerikanci zmagovalci. Slednjič je prišel general Tomkins na pomoč polk črncev pod poveljstvom polkovnika Browna. Mehikanci so začeli takoj zatem bežati.

San Antonio, Texas, 16. aprila. — Major Robert Howe, poveljnik enajstega kavalerijskega polka, je brzojavil nocoj iz Santa Cruz, da so se njegove čete, predno so dospale tja, neprestano bojevale z Villovimi banditi.

Amerikanci niso izgubili nobenega vojaka, Villovih pristašev je pa precej padlo.

Major je prepričan, da se nahaja Villa v gorovju pri Santa Borja.

Jugoslovanska Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:
Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57, Brad doek, Pa.
Podpredsednik: ALOIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
Zaupnik: LOUIS COSTELLO, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:
Dr MARTIN IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNICI:
MIKE ZUNICH, 421—7th St., Joliet, Ill.
PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.
JOHN AUSEC, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.
JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:
FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.
JOSEPH PISHLAR, 308—6th St., Rock Springs, Wyo.
G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:
JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, šte. 1, Ely, Minn.
LOUIS CHAMPA, od društva sv. Sreca Jezusa, šte. 2, Ely, Minn.
JOHN GRAHEK, st., od društva Slovenec, šte. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljatve, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika potnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Baterija iz kamenja.

NOVELA.

I.

Temnilo se je. Vojaki so padali gladi in utrujenosti, in nikjer na okoli niti sledu po ljudskem biva- lišču. Kamorkoli je oko pogledalo, sami gosti iglali gozdi, pretrgani tu in tam s skalami najednejših oblik, tu kakor stolpi in obeliski, tam spet kakor ogromni čoki. In nad temi gozdi visoke, nebolične skale. Kakor okamenili orjaki so mogle tu kvišku, skrivaje svoja te- mena v sive megle in oblake.

Tesen pogled na te gole skale, tem tesnej, ker so je njihovi ne- prestopni vršaci odhajali od bratov.

Poslednja kapljica vina, ki je o- stala vojakom v četurah, je bila izpita, poslednja skorjica snedena in nikjer nadeje, da pridejo pod streho, kjer bi udom ugodeli ter svoje oslabelo telo pokrepčali k malajalnemu pohodu.

Oh gozdenem robu je stalo kakih trideset pušk v trikotih... Ne daleč od njih je počivalo toliko vo- jakov. A ni bilo tu slišati veselih vojaških popevk, ni govora dobre volje in šale, česar Martovi sinovi običajno prekipujejo.

Bradati vojaki so ležali tu v travi čemerno, da, obupno, odlajsu- joč si sreča s kletvami na izdajsko- Lahe, zavoljo katerih so morali zapustiti svoje vojnišče. Nad njimi je stal mlad, rožolčen poro- čnik, oprt ob sabljo. Zaman se je trudil, razveseliti svoje kosmace in vdahniti jim nove nadeje.

Poročnik je bil poslan pred tre- mi dnevi s svojo četo iz Ampezza. Oddelek vojske, ki kateremu je spa- dal, je imel nalogo, čuvativažno ampeško cesto, koder so v Bene- skega mogle ustaške čete prodreti v južno Tirolsko. Na vse strani so bili razpostani oddelki, da bi bila vzdržana zveza s kori naokoli.

Krajina sama je bila doslej na- videz mirna.

Poročnik je pronicil na svoji obli- chih dosti daleč in ni našel niti sledu po očitnih sovražnikih. Toda vendar je čutil, da so tla pod nje- govimi nogami podobna dremajo- čemu ognjeniku, ki lahko vsak čas izbruhne svoje ognji.

Povsod na potu je bil vzprej- man v vaseh s preganjo prilizne- nostjo in uslužnostjo, a v obeh pre- bivalcev si čital nepamirljivo so- vrastvo proti vojski. Vodniki, ka- tere je rabil, da bi prišel nazaj v Ampezzo, so ga zavedli v neshod- ne kraje. In kadar so potlej z vo- jaki po napornem pohodu odpočiv- ali, je izginil vodnik v blodeščih skal ter jih pustil brez sveta in po- moči.

Drugi dan so že vojaki blodili v pusti krajin, hrepenci, da bi našli kako vas, katerih so se prej kolikor možno izogibali. Vedeli so namreč, da se mirna vas lahko ma- homa izpremeni v ustaški tabor. In

govorilo se požrem, predno bom kapitan. Sem poročnik!"

"Vseeno, signor tenente! Zame poročnik kakor kapitan. Obvoro- vali ste me, in zahvaljuem se vam!"

"Ali mi hočeš izkazati svojo hvaležnost?" je vprašal častnik.

"Ukazujte, signore!" je odgo- vorila in vprla vanj svoje velike, ognjive oči, da je častnik malone ogubil na svoje vprašanje.

"Ali si iz tega kraja?" je vpra- šal končno.

"Sem iz Misurine — tam v to stran", je rekla in pokazala v ti- sto smer, koder je bil desetnik od- šel.

"In tvoje ime?"

Deklica je začudeno pogledala nanj. "Sem Agnese Batisti, signo- re! Zakaj vprašate?" je dela po kratkem molku.

"Zato, da se bom nate spomi- njal, Nežika!"

"Spominjal? Oh, vojaki imajo baje slab spomin!" je nagajala de- klia. "Jutri že za me ne boste ve- deti. Ali jaz ne zabim, signore, in kadar me povede moj ženin k di- tarju, bom molila za tistega, ki mi je rečil lepoto", je dodala glasno se smeje.

"Tako? Kdaj te povede tvoj že- nin k oltarju?"

"Kadar bom kakega imela, si- gnore!" je odvrnila in spet je za- zvonil njen smeh, ki kateremu se je ta pot pridružil tudi častnik.

"Toda, ako nam postrelite vse naše junake, bode zlo z našo kra- soto", je dostavila resno.

"Ne postrelimo, Nežika! Smo vo- jaki, a ne morile. Streljamo le na tega, kdor z orožjem v roki sto- ji proti nam."

"Vem, vem, signore! Ste junaki, vsi vojaki starega maršala so baje pravi korenjaki. In ščedi žen in deset drugače kot pred leti Francoz, kadar so med nami tu gospodarili! — Bog sam ve, zakaj se je razburilo proti vam, ko je bilo tako dolgo mirno!"

"Bode spet dobro, Nežika, kak- or je drugič bivalo!"

"Oh, ne bode signore, ne bode! Italija mora biti združena, in ko bi imela biti eden velik grob!"

"Kdo ti je to rekel?"

Nežika je zadržala in zarudela do škrlatnosti, toda molčala.

"Smo na pohodu v Cortino d' Ampezzo", je nadaljeval častnik, ne hote z deklico govoriti o politi- ki. "Moji vojaki so utrjeni, gladni. Ali več, kje pridemo pod krov?"

"V Cortino je daleč. Tri ure. — Toda za tem gričem leži moje rodi- šče, Mesurina. Za pol ure ste tam in dobite vsega!"

"Toda mi smo vaši sovražniki, Nežika?"

"Ne se, signore — ne se!"

"In ne bodemo, Nežika, jaz tebi nikdar!" je dodal poročnik in go- reče stisnil dekličino roko.

Deklica je za časek vprašujoče gledala nanj. "Kdo ve? — Toda zdaj z Bogom — moram iti!"

"Ne dovedeš li nas v Mesurino?"

"Ne signor tenente! Le pojdi, ne zablodite. Moja pot vodi drug- ak."

Častnik jo je hotel zadržati, to- da že se je vračal desetnik z mo- žnena nazaj.

"Z Bogom Nežika!"

"A rivederci, signore!" je zakli- cala deklica in že hitela po skali h gozdnim stezi.

"Na svidež!", je šepetal za njo poročnik in zrl za deklico, dokler ni izginila v mraku temnega goz- da. —

Vojaki so zagledali vračajoče se tovariše in ukaje poskočili na no- ge. Patrola je že z dalje zmago- vito mahalas s puškami, in to je da- jalo oslabelim nove moči. Poro- čnik je velel nastopiti v vrsto, in v trenutku so stali vojaki urejeni k pohodu.

"Ali ste kaj videli?" je vprašal poročnik desetnika.

"Nič, le slabe oblacke dima, go- spod poročnik!"

"Kjer so oblacki dimu, so tudi ognjišča", je odgovoril častnik.

"Ne vedno; ali to ne škodi?", je tiho dodal desetnik.

"Le da so oživele. Uro spet vzdr- že, in kaj se morda vendar naj- de!"

"Prav, torej naprej! V pohod!" je velel častnik in s potegnjeno sabljo se je postavil v čelo svoje čete.

II.

Po polurnem korakanju so za- gledali v večernem mraku malo vasico. Tu in tam so bila že okna razsvetljena in ob belimi hišicami so se v resnici dvigali vrtnice di- ma. Vojaki so, razločivši je, za- ruzali radostno okanje.

V vasi so že opazili bližajočo se vojsko. Vsi možje so jej ali na- sproti, in žene in otroci so se zve-

davo nabrali po obeh straneh ce- ste. Možje so srčno pozdravljali vo- jake, žene mahale s klobuki in ovratniki rutami, in otroci klicali prihajajočim "slavo".

Na malem prostranstvu pred va-ško cerkvico je ukazal častnik us- tavititi. Pregledaval je pred očmi zevajočih vaščanov orožje in na- boje vojakov in povsod izjavil svo- jo zadovoljnost. Dovolivši vojakom odpočitek, se je obrnil k skupini vaščanov, ki so se malo v strani tlačili.

"Kdo od vas je načelnik temu kraju?"

"Jaz, signore! Lorenzo Batisti, župan mesurinski!" se je ozval zvonek las, in pred poročnika je stopil še mlad mož visokega stasa. Bila je to silna, ramenata postava, kakoršne vidimo v tistih krajih, kjer se je prebivalstvo germanske krvi pomešalo z Romani. Lorenzo Batisti je bil pravi sin svojega ple- mena. Bil je mož kakor gore, stopal je trdno, a lahko kakor mačka na kobreu. Ponosno je stal tu pred častnikom — uklonil se je zlahka in klobuk je le zgenil.

Častnik je nekoliko vstrpetal, začuvši danes v drugo to ime. Briž- no je gledal na Lorenza, čegar za- mračene, toda odkrite poteze so mu bolj ugajale nego himavsko ob- liče južnih Lahov.

"Vi ste župan?" je ponovil po- ročnik vprašanje in, ne čakaje od- govora, dodal: "Sem s svojo četo na potu v Cortino d' Ampezzo!"

"Danes čez noč ostanemo v Mesuri- ni!"

"Prav, gospod poročnik! Bode- te zadovoljni z našim poškočenjem?" je odgovoril Batisti.

"Odkazite našim ljudem nočišče in uposkrbite za to, da bi se najedli. Že dva dni gladujemo!"

"Zgodil se! Bodite brez skrbi. Večerja je gotova — prisedete k nam k našim mizam. Je tu petnajst števil. V vsako hišo dva ali tri vaše vojake. Vi izkažete čast moji hiši!" je govoril klanjaje se z do- stojno, toda s hladno uljudnostjo. "Zase hvaležno sprejemam, to- da vojakov ne morem deliti. Moji ljudje morajo ostati skupaj!"

Lorenzo Batisti je ošinil z oče- som častnika, in obliče se mu je zamračilo. Toda niti z besedo ni izdal genotja svoje misli. Izjasnivi- ši pogled je pravil mirno in od- ločno:

"Če se razdeli breme na vse, prenosa ga radi, in vaši vojaki bo- do dobro poškočeni. Za dva moža se najde povsod čisto ležišče in ve- čerja. Ali trideset mož pod jedno streho, — to je nemogoče!"

"Prav, damo je torej pod dve strehi", je odgovoril častnik z gla- som, ki ni strel od odgovora. "Ne bojte se, da se komu zgodi krivi- ca. Proti jutru pride cel prapor (bataljon), čegar predvoji smo, in potem dobi vsaka hiša gostov za primerno povračilo!"

Poročnik je zato rekel, da bi se večičani, ne dali od svoje premoči zavesti h kakšnemu nasilnemu na- palju. Bila je to doha, ko se je bi- lo vojski bolj bati mirnih vašča- nov nego samih spojenih vojsk Karola Alberta, kralja piemont- skega.

"Ne preostaja nam torej druge- ga! Razdelimo si!" se je udal žu- pan. "Hola, sosed Lotaci! Vzemite si polovico teh brodih mladev, — ostale vzamem jaz!"

"In mi?" so vprašali nekateri vaščani in pristopili, da bi se mo- gli udeležiti govora.

"Le pojdlite domov. Glejte, da se nikjer ne ruši nočni pokoj. — Pomnite na moje zapovedi!" je velel Batisti.

"Kakšne so to bile zapovedi, smem li vedeti?" je vprašal po- ročnik, položivši roko zaupljivo na Lorenzevo rame. Župan se je od- biljaje umaknil, kakor bi mu ta zaupljivost ne bila mila, da bi čast- nikova roka omahnila. Toda brže se je vzpametoval in pravil: "Ča- si so zli, gospod poročnik, in tež- ko si je najti prijatelje. Danes so tu cesarski, jutri mora pridejo drugi, in z obema ni lahko izhaja- jati!"

"Kakšne so to zadrege?" — je vprašal poročnik. "Ste avstrijski podaniki in morate ohraniti zve- stobo cesarju. Kaj vam je do pri- jateljstva Piemontezov?"

"Za njihovo prijateljstvo nam ne gre signore", se je zasmeljal Batisti. "Ali sovraštva izzivati se nam ne tudi noče. Po deželi tod se potikajo ljudje in ševnjava proti vladni. Ko bi bili naši k cesarski voj- ski nad potrebo uslužni, nam zane- so ustaši ob svojem prihodu rdeče- ga petelina na strehe!"

"Rekli ste torej svojim ljudem, da bi se vedli proti nam hladno?"

"Ste naši gostje, gospod poro- čnik! Mi tu v gorah malokdaj dobi- mo obiska, ali zato vendar nismo pozabili gostoljubnosti!"

"Sem o tem prepričan gospod

Batisti!" je odgovoril poročnik. Na to je oddelil svoje vojake, in davši jim potrebna povelja, odšel s polovico svoje čete za županom.

Mlademu poročniku je zatrepetalo srce, kadar je prekoračil prag Lorenzovega doma. Slutil je, s kom se tam najbrže sreča. Stopaje po dvornu je zagledal soki okno v sla- bo razsvetljeni sobi belo postavo, ki se mu je zdel znana.

"Vstopite, gospod poročnik", je pozval gospodar, odpiraje pred njim duri. Poročnik je stopil v iz- bo, kamor je šel in Lorenzo za njim. Stara služkinja je pozdravila gosta in odšla, da bi pripravila ve- čerjo.

Nestrpno je pogledoval častnik, videč, da žena pripravlja le za dve osebi. Spoznal je na tem, da ga Lorenzo noče seznaniti z družino. Druge bi se bil temu tiho vdal. Avstrijski častniki so bili poslednji čas že vjeani temu, da so bili izlo- čeni iz vseh družinskih krogov. — Vsi prijateljski stiki med prebiva- ltvom in vojsko so bili davno pred izbruhom vojne že zamrli. Dame niso marale niti za najslabše in najspostiljivejše pozornosti čast- nikov, in gospodje jih niso spreje- mali v svoje klube. I vse zavedno laško ljudstvo je sledilo ta vzgled, in tako so se navadili častniki in prsti vojaki svoje odločnosti.

Ali tu v teh gorah je bil poro- čnik vendar le presenečen s to iz- javo nezauptnosti, in da je bila Ne- žika Batisti, katero se mu je branilo zagledati, ga je zelo mrzilo.

"Sem gost pod vašo streho", je rekel gospodarju, kadar je sedel zraven njeja. "Ne dovolite li mi, da se poklonim vaši soprog?"

"Nimam žene, gospod poročnik!" je odgovoril Lorenzo. "Gospodar- stvo mi opravlja moja sestra in ta je danes bolna. Vi oprostite!"

"Je že dobro, Lorenzo! Dovoliš- da bi našemu gostu in tebi sama postregla?"

Moža sta skočila kvišku ob zvo- kni ženskega glasu, ki se je ozval z durij prtilične sobe.

Vstopila je deklica v preprostem belem oblaku, in poročnik je spo- znal — Nežiko. Lorenzo je hudo pogledal na njo, toda dekle je, u- menjši ta pogled, lahko zmignila z ramenoma ter se uklonila častni- ku. —

"Moja sestra, Agnese Batisti", jo je predstavljal Lorenzo svojo- mu gostu, silile se k uljudnemu na- smehu. "Tu, Nežika, gospod po- ročnik!"

"Vem, vem!" se je zasmejal dekle in neprisiljeno podajalo čast- niku roko. "No, vidite, da ste bili v Mesurini dobro vzprejeti! Ni- sem brez vzroka rekla: "na svide- nje!"

"Kako, vidva se že poznata?" je vprašal Lorenzo, nagubivši čelo. "Razjasnita mi!"

"Srečala sva se v gozdu ne da- leč oddal, kjer sem s svojimi vo- jaki počival. — Signorina, odpu- site, ni bilo li moje vedenje dosti spoštljivo?"

"Kazovala sem vas dosti s tom, da vam nisem pokazala najbližje poti v Mesurino. I vi odpustite — nisem hotela biti sovražni vojski vodnica. Si zavezan v zahvalo go- spodu poročniku, Lorenzo. Rešil mi je življenje!"

Deklica je slikala prigodbo v gozdu, opustivši opomniti, kako vroče jo je rešil pritisljen na svo- ja prsa.

"Hvala vam, signore", se je o- glasil Lorenzo in srčno stisnil čast- nikovo roko. Želim, da se tužne razmere stavijo med naše prijatel- stvo!"

"Zakaj bi nam te imele biti v zapreko?"

"Sem Italjan, gospod, in ne mo- rem zvati svojega prijatelja tistega ki se bojuje proti mojim bratom!"

"Toda kadar so vaši bratje v nepravdi?"

"Bodočnost rabsodi! — ali ne kalimo si dobre volje z bridkimi uvažanji. Izkazali ste moji sestri službo, in mi se vam gorko zahva- ljujemo. Danes ste naš milostni gost — in v bodočnosti se ne snidemo men- da nikdar več!" Lorenzo je izustil te besede, kakor določno prepoved- daljšega obiska.

"Vaše ime, gospod poročnik?" je vprašal takoj opet uljudno.

"Karol Oliva" — je odgovoril častnik.

"Oliva", je zaklicalo dekle, iz- rekši to besedo za laškim naglasom. "Vi ste Italjan?"

"Nikdar, sem Čeh!"

"Kaj je to? — Je li Čeh kar Hrvat?"

"Ne, gospodičina!"

"Torej Madžar? Madžari so vri- narod!"

"Če, sem Čeh!"

"Ne, torej Poljak? I mnogi Poljaki so se pridružili baje k nam! — Ne, torej Nemec? Un te-

dečo?" in deklica se je o tej be- sedi zlahka zamračila.

"Nikdar, sem Čeh — un Boemo. Nemci so naši večni sovražniki!" (Pride se.)

POZOR, SLOVENKE!

Rabim dobro služkinjo za po- magat v kuhinji. Plačam 25 do 30 dolarjev na mesec.

Mrs. Hubert Mihie, (15-17—4) Piekens, W. Va.

NAZNANILO IN PRIPORO- ČILO.

Čenjenim rojakom v državi ILLINOIS naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš potovalni zastopnik

Mr. FRANK MEH, kateri je pooblaščen pobirati na- ročno na naš list, knjige in dru- ge v našo stroko spadajoče poste- ter izdajati pravoveljavna potri- dila, vsled česar ga rojakom naj- topljeje priporočamo.

Upravništvo Glas Naroda.

MOLITVENIKI:

Rajski glasovi, elegantni vez s zaponi —70

Skrbi za dušo, v usnje vezano \$1.20

Marija Varhinja, v usnje vez. \$1.20

Sveta Ura, v usnje vezano \$1.20

Rajski Glasovi, v platno vez. —45

POUČNE KNJIGE:

Abecednik nemški —25

Ahnov nemško-angleški tol- mač, vezan —50

Berilo prvo, vezano —30

Berilo drugo, vezano —40

Cerkvena zgodovina —70

Domachi zdravnik —50

Hitri računar —40

Pesmarica, nagrobnice —\$1.00

Poljedelstvo —50

Popolni nauk o čebelar- stvu, vezan —\$1.00

Postrežba bolnikom —20

Šadereja v pogovorih Slovesno-angleški in angl.- slov. slovar —\$1.50

Slov.-angl in angl.-slov. slovar —50

Slovenska Slovnica, vez. —\$1.20

Trtina us in trtozeja —40

Umna živinoreja —50

Umni kmetovalci —50

Veliki slovensko-angleški tolmač —\$2.00

Voščilni listi —25

Zgodba sv. pisma —60

Žirovnik, narodne pesmi, k a 3. zvezek, vez., po —50

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

Božični darovi —15

Ciganova osveta —25

Don Kičot —20

Erazem Predjamakl —20

Fabiola —35

Gočevski katekizem —25

Hedvika —25

Hildegarda —25

Hilanda —25

Hubad, pripovedke, 1. in 2. zvezek po —20

Ilustrovani vodnik po Go- renjskem —20

Izannami, mala Japonka —20

Izdajalec domovine —20

Jeruzeml —20

Jeruzalmski romar —45

Knez črni Jurij —25

Krvna osveta —20

Leban, 100 beril —20

Malomestne tradicije —25

Mesija, 1. in 2. zvezek —80

Mlinarjev James —45

Mrtvi gostaj —25

Na jutrovem —30

Na različnih potih —20

Nedolžnost preganjana in povelšana —20

O jetiki —15

Newyorské svetlicami, humoristične, božične, no- voletne in velikonočne, komad po —03

ducat po —25

Z slikami mesta New Yorka po —25

Album mesta New Yorka s krasnimi slikami, mali —35

ZEMLJEVIDI:

Združenih držav mali —10

veliki —25

Balkanskih držav —15

Evrope, vezan —50

Voju astenska mapa —\$1.50

Zemljevidi: New York, Co- lorado, Illinois, Kansas, Montana, Ohio, Pennsil- vania, Minnesota, Wis- consin, Wyoming in West Virginia in vseh drugih držav po —25

Avstro-Ogrske mall —10

veliki vezan —50

Celi svet —25

Velika stenska mapa U. S. na drugi strani pa cell svet —\$1.50

OPOMBA: Narodilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v go- tovini, poštni nakaznici, ali poštnih znakmah. Poština je pri vsaki senah že vračunana.

Dr. Richterjev **PAIN-EXPELLER** za reumatice boleci- na, okorelost in neig- nost sklepev in mi- sic.

Pristni prihaja v zavoju, kot je naslikan tukaj. Odklonite vse za- voje, ki niso zape- čatani s Anchor varstveno znam- ko. —

25 in 50 centov v lekarnah ali na- ravnosti od

F. AD. RICHTER & CO.
74-80 Washington St. New York, N. Y.

POZOR! HIPNOTIZEM

Izšla je vsezkot zanimiva knjiga, kakoršne še nimajo Slo- veni ne tu ne v stari domovini. Kdor jo bo naročil, jo bo z užit- kom prebral in dobil vpogled v marsikatero stvar, o katerih do- zdaj še sluti ni.

Knjiga ima preko sto stranl. oprnjenla je v dvanajstimi kras- nimi slikami. V njej so natanč- na navodila za hipnotiziranje, v njej so nadalje pojasnjeni pojavi, katere smatra navaden človek za nenaravne.

Stane 60 centov. Tri knjige \$1.50. Oni, ki ni ž njo zadovoljen, naj- jo vrne in dobil bo denar nazaj. Naročite pri: "SLOVENSKA KNJIGARNA", P. O. Box 1611, New York, N. Y.

Za vsebino oglasov ni odgovor- no ne upravništvo ne uredništvo.

CENIK KNJIG katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING CO.
82 CORTLANDT ST. NEW YORK, N. Y.

ODVETNIŠKA TARIFA

—30
—25
—23
—25
—20
—20
—20
—25
—20
—30
—30
—35
\$1.85
—50
—30
—40
—50
—50
—40
—40
—30
—50

SPILMANOVE POVESTI:

1. zv. Ljubite svoje sovraž- niki —20

2. zv. Maron, kriščanski deček —25

4. zv. Praški judek —20

6. zv. Arumngan, sin indij- skega kneza —25

11. zv. Rdeča in bela vrt- nica —30

12. zv. Prisega huronskega glavarja —30

15. zv. Angelj suznjev —30

RAZGLEDNICE:

Newyorské s svetlicami, humoristične, božične, no- voletne in velikonočne, komad po —03

ducat po —25

Z slikami mesta New Yorka po —25

Album mesta New Yorka s krasnimi slikami, mali —35

Apis.

Spisal Rado Murnik.

Oče stotnije, hudogledi, naduti narednik Apis, je letal že tretji dan ves razburjen okoli; blizu se je nevarni pomladanski ogled.

Po vsej novi vojašnici v Metelkovi ulici so čedili, umivali, pometali, krpali in šivali ves božji dan na vse kripelje in pretege, zlasti pa pri Apisovi stotnji. Vse popoldne pred ogledom so se fantje brili, si strigli lase, letali od stotnje v skladišče in narobe iz skladišča k stotnji ter si pomerjali paradno obleko, Računski podčastnik, izrokani, mozoljasti Hudournik, je ni dajal nič kaj rad iz rok; saj nova uniforma ni, da bi jo nosili vojaki, ampak da leži lepo zgrajena in spravljena v podstrešnem skladišču.

Apisu je bilo ime Kreulitseh, pravzaprav Kraljič. Nekdo je neokusno popačeni gospod Kreulitseh razlagal moštva glorio svojega nedosežnega dostojanstva in hotel fantom povedati, da je on, gospod narednik, višje bitje. Pa se mu je grdo zaletelo; bleknil je, da je višja živina. Poredni enoletni prostovoljec-mediceinec Ravan ga je obto skrival in brez odredbine imenoval Apisa po svetem biku, ki so ga prisnojevo Egipčani častili po božje. Velemoder pregovor pravi, da ne izgubiš nič tako težko kakor dober priimek; narednika se je držal kakor siten klopm.

Apis je bil navdušen nemškutar. Strašno je sovražil materin jezik in ga nalahč lomil prav barbaro. Pri vojakih vohče niso nič kaj priljubljeni, toda Apis se je odlikoval s posebno zarobljenostjo. Nad vse je ljubil primere in podobne iz vseh delov življenja; človek bi bil včasih utegnil misliti, da ta modrijan v prostih urah nalahč preneja zanimivosti raznotere zverinjadi. Malone vsako svojih znamenitih izjav je znal zažebeliti z vojaško kosmatimi oevirki.

Po njegovem vojak niso imeli las, ampak ščetine; niso imeli nosov, ampak rilee; niso imeli rok, ampak krepelje; niso imeli nog, ampak parklje; podobni so bili še najboljši opišem, nekoliko po tudi ljudem; narednik Kreulitseh je našel dolgo pogrščano vez med človekom in živaljo.

Napočil je dan, ki se ga boji malone ves polk. Nekateri vojaki so vstali že ob treh in ob medjih petrolejkah snažili orožje in monturo in ki krtačili in jo zopet ščetali in snažili, da se je vse kadilo. Ko je zatrobil trobar budnico in molitev, je bila Apisova stotinja že vsa pokonci.

V zadnjem kotu prvega voda je na postelji sedel enoletni prostovoljec-mediceinec Miljutin Ravan, ki je užival med tovariši precej ugleda, odkar je bil sprožil kralate besede: Enoletni prostovoljec je mladenič, ki eno leto nima proste volje. Brozskrbno, židane volje je mahal z rokama in kričal: "To ti je zabava! Živio! To ti je gaudium! Juhu!"

Tačas je pripotpal narednik Apis, odprl velikanska usta na stečaj in zavpil:

"Enoletnik! Nikar se ne veselito tako razuzdano! Pri vojakih se sploh ne sme veseliti nihče! In kaj vidim? Še zdaj nimate prostovoljskih trakov na rokavih komisne paradne suknje. Glejte, da jih dobite takoj! — Tiho! Vi ste najprezrednejši prostovoljec vsega sedmnajestega! Prostovolji so na svetu vohče samo nam v jezo in pokoro. Prav nič vojaškega duha nimate v sebi in ga ne boste nikoli imeli. Ne delajte mi tako duhovitega obraza, kakor bi bili pravkar spisali veseligo za gledališče dresiranih bolha!"

Ravan je bil skočil takoj pokonci in se hotel opravičevati, toda Apis je godrnjal odhitel v pisarnico. Okarani prostovoljec se je nasmehnil in molče oddal sukunjo in dolg črno-zolt trak bledolice-mu krojaču Čiču, ki je reva že komaj mignal vled večrajšnjega napora.

V sobi je bilo še vse narobe. Vsak čas je zadelo skozi živahni vršič in šunder zdaj ježno, zdaj obupno: "Inšpekcijs! Dnevni šarž!" Častilakomni razvodnik Okoren, danes prva hišna pri kompaniji, je opravljal svojo nadzorstveno službo strašno natančno in stremljivo, da bi kaj prej dosegel kaprološko čast in da ne bi ostal večer fajtar, ki mu nihče ne mara salutirati. Letal je iz sobe v sobo in kričal in se krvavo in nekrvavo pridružil na vso sapo. V pomuraku in nenavadnem diranju ni nihče opazil, da

je Ravan vzel s postelje ob vratih paradno hlače prostaka Hrusta, največjega moža vse stotnije, in jih nesel čez hodnik v nasprotno sobo četrtega voda, koder so vedno najmanjši fantje. Ondi je obesil dolge hlače na prvi policii klim, namesto njih pa vzel prav kratke z okna in jih zopet hitopodno dejal na Hrustov kavalec. Potem je šel v kantino kavo pit.

Komaj je izginil, že so jeleti tudi najpočasnejši oblaciti paradno obleko. Ko se je vrnil, se je v prvem vodu vse smejalo neokretne-mu Hrustu. Dobrodušni velikan je na svojih širokih, smetiščnici podobnih nogah nerodno stal pred razjarjenim polubogom Apisom. Oblečene, napete petelinokove hlače so mu segale komaj doped kolen. Apis je kihal od jeze.

"Ali sem vam dal te hlače, kaj? Tepee, butee, govedina!" je tulil nad Hrustom in se trkal po nizkem čelu. Prostatk je odprl usta in jih nazlo zopet zaprl. Na prijaznem, širokem obrazu se je pokazala smešna zadrega.

"Ali vam ni bilo včeraj vse prav? Kje imate svoje hlače? Bik! Osel! Mulec!" Tedaj je prignal častihlepni razvodnik Okoren majhnega vojaka, ki so mu hlače silile zgoraj pod pazduho, spodaj pa jim ni bilo videti ne konca ne kraja. Moštvo se je grohotalo na glas; največejši med vsemi pa je bil enoletnik-mediceinec Ravan.

"Tiho!" je zagrnel Apis. "Jaz vam že pokažem, le smejajte se le!"

Mahoma je ponehal glasni smeh, le tuintam so se skrivali namazivali vojaki. "Hrust!" je zarjul Apis, da je orjak skoraj omahnil pred njim. "Če bi bil tako dolg, kakor si neumen, gorila, bi si lahko sede prilgal viržinko na solen! In ti tam zadaj, prilikavec, ti si šimpanz! Ali veš, kakšen je šimpanz? Če tega ne veš, pa oglej sam sebe v ogledalu! — Kaj se režiš, Hrust! Ne veš, kdo sem jaz?"

Ozmerjana vojaka sta se molče preoblekla.

"Zakaj pa niste odgovorili gospodu feldveblju, ko vas je vprašal, kdo je?" je dejal Ravan Hrustu na tihem, ko je odšel Apis. "Naš gospod feldvebelj je višja živina! Saj veste, da se je imenoval sam sebe tako."

"Vem, vem", je kimal Hrust.

"Gospod narednik vas fante imenuje zmeraj osle, bike in tako dalje", mu je šepetal Ravan. "To je sama živina. On je pa vaš zapovednik. Potemtakem je res višja živina, ne? To ga pihne! Zapomnite si: višja živina je!" Dva prostaka, ki sta uživala dvomljivo dostojanstvo sobnih ordonane, sta na lesenem koritu prinesla kadečo se črno kavo v kovinskih menažirjih skodelah. Vojaki so naglo odzajtrkovali, tiho, kakor o pretečem viharju.

"Oh, to je nekaj strašnega!" je vzdihnil Hrust sam zase in zvečel kos trdega suhorja. "Predno za-poje kantinerjev petelin dvakrat, smo vsi ozmerjali že trikrat! O smečni ljudje, ki imajo ploščate podplate ali zabrekle žile ali pa krof! Koliko mora človek trpeti za vsakdanji komiš!"

Po sobi je bilo še vse razvlečeno in razmetano kakor pri starinarju. Tupatam je mož šival kos platna na hlačno podlako ali lepil papirnat listek na notranji del čkininega pokrova; na vsakem takem kosu je moralo biti zapisano vojakovo ime in številno stotnije pa polka. Podčastniki so dobili novih portepejev in belih rokavice. Vojaki so po dva in dva zvižjali plašče.

Lahkomiselnosti medicince Ravan je bil moštvo razpodaril malodane vse svoje malenkosti. Njegove-mu telečnjaku se je poznalo že oddaleč, da je skoro prazen. Zato je požokal enoletnik cel kup knjig vanj, tako: krasno vezan letnik "Ljubljanskega Zvona", debel anatomski atlas, Senoovo "Zlatarovo zlato", Zolov "De-blače", Turgenjeva "Očete in si-nove", Verdijevo "Traviato" za klavir. Zaljubljena pisarna in fotografije svojega ideala je nežno ovil z rdečesvilenim trakom ter jih zapečateje nesel za danes spravil kantinerki, zakaj general-major bi utegnil biti tako siten, da bi iztekal in šefnjal tudi po kovčegih.

Pridirjal je prestreljivi razvodnik Okoren, delal z rokama in životom ter kričal samozavestno in oblastno: "Antreten!" Vojaki so zadel telečnjake in zvite plašče na rame, se opasali in se v hipu postavili s puškami in dolgo vrsto, ravnanje se po prvem možu na desnem krilu. Sobni zapovednik je pregledal vsakega

posebej. Že je grmelo: Apis je ro-bantil v pisarnici.

Poddesetnik Okoren je prignal še druge tri vode v to sobo, ker je bila največja. Zbrana je bila vsa stotinja. Ura je bila šest. Prikorakal je Apis v vsej veličavi visokega mo-gočnika. Široki obraz je izražal sirovo energijo. Začel je pregled-ovati moštvo z desnega krila, vsakega od spredaj in od zadaj.

"Hrust, kaj se režiš, kakor pe-čen maček!" je zarečal. "Drži se resno, ne pa tako prekleto pri-jazno, kakor star orangutan, ka-dar mu pride vsa Zlahta čistitaj sročno novo leto in vselej prazni-ke! In ti Zavasnik, ne stoj tako grhavo, kakor stara mati v de-vehtih kildjajh, kadar obhaja svojo diamantno poroko! Zakaj pa nisi očistil rože na čaki, Zavasnik, kaj?"

Zavasnik je molčal previdno. "Verfuehtes windisches Luder!" je tulil Apis. "Jaz ti že po-magam mrha lena! Osaži se ta-koj! Marš! — Tratar, govedina, zverina! Zakaj si ni zapel vrhne-ga gumba? Ali hočeš tak-le nag-pred gospoda generalmajorja? — Upam, da imate v tornistrih vse tako zloženo, kakor je predpisano in kakor ste se učili! Videl sem že dosti ljudi, ki mislijo, da je po-polnoma vseeno, če je zobna krta-ča na vrhu, in sredi ali spodaj v telečnjaku. Škarje, muče, milo, sol, ogledalec, skratka vsaka najmanj-ša stvar mora biti na svojem me-stu! V tornistru mora biti zloženo vse po pravilih! To je vaša krvava dolžnost, za to ste tukaj, za to plačuje civilist davke, za to dobi-vate menajo in plač! Upam, da so podčastniki natanko pregledali vse telečnjake. Jaz ne morem vse-ga sam! — Jeran, kje pa imaš drugi plaščni jermen? Ali vam ni-sem dal včeraj novih jermenov? Pojdi v pisarnico h gospodu na-redniku Hudourniku po drugega! Ampak plašč ni ga vkratkem! Marš!"

Računskega podčastnika Hudou-rnika pa ni bilo v pisarnici, od-šel je bil v skladišče. Jeran ga je dohitel na dvorišču, kjer sta ga spremljala dva prostaka, z unifor-mami in opremo otovorjena kakor velbloda v Sahari.

Jeran je ponižno hačal za nji-mi; kar se ni upal govoriti. Gos-pod Hudournik je gledal tako hu-dobno kakor lev razbojnik. Že tu-noči se mu ni sanjalo drugega ka-kor o pomladanem ogledu. Iz nje-govih rok je prihajalo vse, karkoli je potrebovala stotinja, za vse je bil odgovoren in prvi vrsti on. Za-to ni bil malo razburjen. Vsi štir-je so prišli po stopnicah v skladi-šče pod streho. Tukaj je v idil-skem miru počivalo natančno pre-šeto in zabeleženo orožje, sploh vsa oprava in oprema vojaška. Vsak kos, vsak košček, bodi je-kan, bodi suknjen, bodi tironiti-ški ali usjat, vse je moralo biti pripravljeno in pripravno za na vojno. Eja sam molj, en sam rjast maček je mogel pahiniti gospoda Hudournika v bridko nesrečo, za-kaj generalmajor danes ne pride samo pregledovat vojakov, ampak tudi vse vojašnice s kletmi, kuhinjami in skladišči vred.

Ko je poposil Jeran jermena, ga je pogledal Hudournik tako ljuto, kakor bi mu fant hotel od-nesti najdražji zaklad. "Ga ne dam!" se je zadrj pod-častnik in zajajal kakor ognje-bljiven zmaj. "Nič ne dam! Kar zmaži se!" Jeran je poparjen obstal ob vratih.

"Na, hudič!" je zarjul Hudou-rnik naposed in mu zagnal jer-men v obraz. "Ampak zdaj ne dobi nihče nič več, to vam povem!" Mislite, da bom zmeraj prepisaval in popravljal zapiske? M-marš!" Jeran se je požuril k stotnji in stopil na svoje mesto.

(Konec prihodnjič.)

PIŠITE nam za pojasnila o zemlji v Lang-lade C. Našo zemljo se zamore še vedno kupiti po nizki ceni in na lahka plačila.

Jos. Duchac & Sons, (Ustanov. l. 1885.) Antigo, Wis. Iščete se agente! (4-20-4)

KDO IN KAJ OVIRA napredek ameriških Slovencev?

Slovenska banka - Zavetišče - Združenje jednot itd. Vse to je pojasnjeno v tem članku. Citajte ga v "Sloveniji". Vsak napredka željen rojak bi moral citati ta članek! Ta list izhaja že pol leta v Milwaukee. Naročnina za vse leto \$1.50, za 8 mesecev \$1.00, za četrt leta 40c. Naslov: "Slovenija", 296 Grove St., Milwaukee, Wis. Še danes se naročite! Iščete se zastopniki. (17-18-4)

Farme v največji slovenski koloniji.

Mi napravimo dobre hiše in izčistimo zemljo za naše naseljence.

Ako bi želeli lastovati 40 ali več akrov zemlje v naši največji slovenski koloniji v Ameriki, na kateri zemlji bo že postavljena hiša v dva nadstropja, zgrajena dobro in trpežno, dovolj velika za tri sobe in eno kuhinjo, dogotovljena, da se nastanite v njej takoj, ko se naselite na zemljo; razen tega dva akra čiste zemlje, da jo prženete obdelovati takoj, ko se naselite. A vse to na dolgotrajna izplačila in prvo naplailo manje, kot stane hiša sama.

Pišite po naš časopis GOSPODAR, kjer bode našli plan od hiše in natančen opis hiše, cene in plačila zemlje ter vsa ostala potrebna pojasnila. Pišite po časopis vseeno, če ste voljni kupiti farmo ali ne. Mi pošljemo časopis vsakemu zastoj.

Prodajamo tudi nečistično zemljo brez hiše.

Vsa pisma naslovite tako-le: **Homemaker Land Company, Dept. 3, Tioga, Wis.**

NOVI CENIKI GOTIVI.

Naši novi veliki krasni ceniki 5000 so gotovi in jih pošljamo brezplačno.

Prosimo cenjena slovenska in hrvatska društva, katera namera-vajo kupiti to poletje zastavo, re-galije, kape, značke, pečate in sploh kar se potrebuje za društva, tako tudi za pevška društva, da nam izvolijo pisati po cenik in gotovi smo, da bodo z našo ceno in blagom popolnoma zadovoljni. **IVAN PAJK & CO., 456 Chestnut St., Conemaugh, Pa. (7-4 6x v 2 d)**

Isčem brata **JOŽEFA GORNIK** in prijatelja **RUDOLFA BEČAL**. Oba sta iz Grahovega pri Čirk-nici. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi ga javi, ali naj se sama oglasita. — **John Gornick, c/o Porter Harney, R. 1, Marshall, Wis. (17-19-4)**

POZOR, GOZDARJI!

Potrebujemo 12 dobro izcaženih delavcev v gozdu, toda morajo znati delati dugo po imenu "Pipe Slaves". Zasluzi se od \$3.00 do \$5.00 na dan. Za vse podrobnosti obrnite se na mene. **B. Krulic, (15-18-4) Rocky Ford, Ga.**

IŠČEMO DELAVCE.

Delavnik 6, 8 in 10 ur, plača od \$2.00 do \$4.00, povprečna plača okrog \$3.00. Posebej 10% priboljška za regularno mesečno sodelo-vanje. Samo stalni delavci naj vprašajo. Velika slovenska nasel-bina v Sheboygan. **Kohler Co., (11-26-4) Sheboygan, Wis.**

V ZALOGI imamo še nekaj SLOVENSKO-AMERIŠKIH KOLEDARJEV za leto 1916.

Da je bil letošnji Koledar res nekaj posebnega, je razvidno iz tega, ker smo ga morali dvakrat tiskati in nam je že druga zaloga skoraj popolnoma pošla. V Koledarju je preko trideset krasnih slik, razni zanimivi članki, lepe povesti in poljudno pisane znanstvene razprave. Naročite ga takoj, da ne bo prepozno! Stane s poštnino vred 35 centov. **Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt St., New York City**

PRAVA HRVAŠKO-SLOVENSKA TOVARNA TAMBURIC V AMERIKI

prilpoco se vse s Slovenskim tamburakim sborom, kakor tudi posameznikom, ki ljubijo tambure. V tej tovarni se izdelujejo tambure po najnovejšem sistemu in najpopolnejših umetniških načrtih. Okrašene so s bi serci in vakovratnimi rožami. Velika zaloga vakovratnih godal in najboljših gramofonov ter finih slovenskih plošč i. t. d.

Veliki ilustrativni cenik s slikami poslijem vsakomu nastoj. **Ivan Benčić, 4664 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.**

\$100.00

Kaj lahko kdo napravi s sto dolarji?

Nekdo jih ima lahko pri sebi — brez koristi. Nekdo jih ima lahko v hranilnici in največ, ki mu zamorejo primesti je \$4.00 skozi celo leto. Nekdo morda kupi za nje pod roko glasovir. Nekdo morda kupi diamant, velik kot proso. Dovolj ste pametni, da bi vi napravili kaj takega. Vi zahtevate, da vaš denar za vas dela. Zato kupite dvajset delnic

SUNBEAM MOTION PICTURE CORPORATION

Ena delnica je \$5.00. S sto dolarji se kupi dvajset delnic in z njimi velik dobiček in zadovoljnost. Vsa velika "Photoplay" podjetja napravijo veliko denarja. Bodite delničar "Sunbeam Motion Picture Corporation" in srečni bode. Izrežite in napišite spodajšnji kupon ter upoštevajte cene delnic. Nikar ne zamudite te lepe prilike.

Knight and Company
fiskalni agenti.

SUNBEAM MOTION PICTURE CORPORATION
426 S. Leader Building
Cleveland, Ohio.

Pošljite denar
Priloženo najdeta s tem svoto dolarjev za delnic osnovnega kapitala "Sunbeam Motion Picture Corporation".

Pošljite money order ali pa gotov denar v priporočenem pismu
Ime
Mesto in država
Naslov
Pošljite svoje naročilo naši clevelandski podružnici. Dobili bode delnice takoj, ko dobi-mo denar.

\$25.00 kupi	5 delnic
\$50.00 kupi	10 delnic
\$100.00 kupi	20 delnic
\$250.00 kupi	50 delnic
\$500.00 kupi	100 delnic

Naša trgovina je ustanovljena pred 80. leti,

a skozi ves ta čas je bilo naše geslo: „NAJBOLJŠE BLAGO PO NAJNIŽJI CENI“.

Ako še niste nikdar preje od nas naročevali, poskusite sedaj pred Velikonočjo poslati vaše naročilo za zganje in prepričali se bode, da ne morete biti nikjer v Zedinjenih državah s istim enako postreženi.

Tukaj so naše cene:

Ray whiskey	galon po	\$1.75, 2.25, 2.50, 3.00, 3.50, 4.00
Žitni whiskey		\$1.75, 2.25, 2.50, 3.00, 3.50, 4.00
Rum		\$1.75, 2.25, 2.50, 3.00, 3.50, 4.00
Brinjevec		\$2.25, 2.50, 3.00, 3.50, 4.00
Tropinjevec		\$2.25, 2.50, 3.00, 3.50, 4.00
Slivovka		\$2.25, 2.50, 3.00, 3.50, 4.00
Spirit		\$2.50, 3.00, 3.50, 4.00
Jabolčno zganje		\$2.25, 2.50, 3.00, 3.50, 4.00
Port vino ali Tokay		\$2.25, 2.50, 3.00, 3.50

Mi plačamo vse ekspresne stroške za naročila od \$5.00 ali več. Denar pošljite s naročilom v priporočenem pismu ali po poštnem ali ekspresnem money-ordu. Naslovite vse naročila na: **G. W. SCHMIDT COMPANY, 100 SIXTH STREET, PITTSBURGH, PA.**

Kje je **LOUIS RUDOLF**? Doma je iz Blok iz Rakeku. Zadnjič sva bila skupaj v Šumi na Spruce, Pa. Poročiti mu imam nekaj važnega, zato prosim, da se mi javi, ali pa če kdo ve zanj, da mi naznani njegov naslov. — **John Tomšič, 1172 Norwood Road, Cleveland, Ohio. (15-18-4)**

Kje je **ANTON ROSTOHAR**? Pred 2½ letom je prišel v Zedinjene države in dne 16. junija je šel na Herminie, Pa. Doma je iz Podkladja pri Sevnici. Poročiti mu imam nekaj važnega, zato prosim cenjene rojake, da mi naznani njegov naslov, ali naj se pa sam javi. — **Anthony Zajec, Box 191, Frederickstown Pa. (17-19-4)**

LISTNICA UREDNIŠTVA.
Fran Kežmelj, Cleveland, O. — Parnik "Argentina" je priplul v newyorško luko 18. oktobra 1913.

EDINI SLOVENSKI SALOON v Duluth, Minn.
Rojakom Slovencev naznanjam, da se nahaja moj SALOON pol bloka od Union postaje na desni strani W. Michigan St. šte. 413 Za obilen posest se priporočam. **JOS. SCHARABON. (17-22-4)**

Isčeva svojega brata **JANEZA VERTNIK**, Doma je iz vasi Laho-viče, fara Cerklje na Gorenjskem. Pred enim letom je bival v Omahi, Neb. Prošiva cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga nama naznani, ali naj se pa sam javi, ker sporočiti mu imava nekaj važnega iz stare domovine. — **Joe in Math. Vertnik, Box 956, Ely, Minn. (17-22-4)**

POZOR ROJAKI!

Najpomembnejše znanilo za klenke len, kakor tudi za možike brke in brade. Od tega meseca zrasojo v 8-ih tednih krasni brki in brade in nabodo odpadati te celvici. Krevnatizirana, kotihol ali trganje v rokavih, nogah in v kvilju, v osemiti dneh popolnoma osuš-vin, rana, spahina, bole, tura, kraste in grinte, počne nasa, krnje očesa, omahine v nos, drak po-polnoma osušen. Kadar bi moro ščrivata kasa vsakega rojak ali žena na 50 c. Pišite takoj po-cenik, knjižico in kaveli Koledar in pošljite s cen-i v markah poštano.

JACOB WARREN,
1067 E. 24. St., Cleveland, O.

Guy de Maupassant:

BRATA

(Priredil J. T.)

(Nadaljevanje).

— Ti, ta "se" pa nekaj pomeni. — Le vrjemi, da nekaj pomeni. — O, jaz poznam ljudi in njihove misli. — Ah, pusti me, pusti. Oče, ki je dozdaj le poslušal, je vzkliknil: — Presveto ste neumni. — Notar vendar ve, da iščeta Peter in Jan stanovanje. — Najbrže je kaj primernega našel, pa bo prišel povedat.

S tem pojasnilom so bili vsi takoj zadovoljni. Medtem je vstopila hišna Josipina in naznanila, da je večerja pripravljena.

Podali so se v prvo nadstropje, kjer je bila mala jedilnica. Nekaj časa so vsi molčali, nikdo ni vedel o čem bi govoril, da bi bil ugodil drugemu. — Slednjič je stari Roland odkimal in rekel s povdarcem: — Hm, čudno, čudno. — Zakaj mi pa ni pisal. — Taka stvar se lahko pisemno uredi. Zaradi stanovanja, moj Bog! Saj se fanta vendar ne bosta že jutri selila. — Ne, ne, zd se mi, da je to druga stvar. — Gospod Lecanu bo prišel po kakem drugem opravku.

— Jaz pa pravim, da je zaradi tega. — Pismo rabi cel dan, zato je pa boljše, da se prej dogovoriva. Člani družine so se pogovarjali in posvetovali, pri tem so pa vsi ob enem občutili, da jim beseda ne gre tako gladko iz ust kot bi jim morala iti. — Gospa Rosemilly je bila namreč navzoča, in nje so se nekako sramovali. Po večerji so odšli v salon.

Niti deset minut se niso pogovarjali, ko je že vstopil notar. — Gospod Roland je stopil vesel in zadovoljen k njemu ter mu podal roko rekoč: — Pozdravljen, prijatelj, pozdravljen! — Pristržno pozdravljen! — Gospa Rosemilly je takoj zatem vstala in rekla, da je utrujena, ter da mora iti domov.

Domačini so ji navidez prigovarjali, da naj še ostane, in da jo bo šel kdo spremit. — Hvaležno je odklonila ponudbo in šla. Ko so se zaprla vrata za njo, so se vsi strnili okoli gosta. — Gospod notar, ali želite čajico kave? — je silila vanj gospa Rolandova. — Ne, hvala lepa, ravnokar sem povečerjal. — Mogoče časa čaja? — No, tega bi se ravnokar ne branil. — Toda ne zdaj, mogoče malo kasneje. — Najprej moramo urediti svoje zadeve.

Po teh besedah so vsi umolkli. — Nastala je taka tišina, da se je razločilo tiktakanje ure v sosednji sobi. — Samo škoda, da je Josipina tako ropotala s posodo, katero je pomivala spodaj v kuhinji. Bila je namreč veliko prenemna, da bi šla poslušat pred vrata, o čem se bodo pogovarjali.

Notar je stopil sredi sobe in začel govoriti: — Ali ste poznali v Parizu gospoda Maršala? — Če ste poznali gospoda Leona Maršala? Roland in njegova žena sta naenkrat vzkliknila: — Seveda, seveda! Kako bi ga ne poznala? — Ali je bil vajin prijatelj? — Rečem vam, gospod notar, najboljši prijatelj, kar jih poznam. Škoda samo, da je tako rad v Parizu. — Škoda, da ne pozna kakšno življenje je na kmetih. — Nekaj časa sva si sicer dopisovala, potem pa ... no, seveda ...

Notar je nadaljeval z resnim glasom: — Gospod Maršal je umrl. Roland in njegova žena sta se pogledala. — Naenkrat sta postala žalostna in solze so se jima pojavile v očeh. — Moj prijatelj v Parizu — je nadaljeval gospod notar — mi je sporočil vsebino njegove oporoče. — Pokojni Maršal zapuščala namreč vse svoje premoženje vašemu sinu Janu, gospodu Janu Rolandu.

Vsi so se silno začudili. — Nobeden ni mogel izpregovoriti niti besede. — Prva je bila prišla k zavesti gospa Rolandova in začela ječati: — Moj Bog ... ubogi Leon ... Naš dober prijatelj ... moj Bog ... moj Bog ... mrtve!

Začela je tako jokati, kot joka ženska, ko ji je res hudo pri srcu. Njen soprog ni bil tako žalosten. — Hipoma je vse natančno preračunal, koliko denarja je imel njegov prijatelj, seštel je obresti, in se celo malo se je nasmehnil, ko je vprašal: — Kaj mi je pa bilo, gospod notar, da je umrl? — Žal, da ni vedel notar odgovora na to vprašanje.

Vem samo to, je odvrnil, da je zapustil gospod Maršal vse svoje premoženje vašemu mlajšemu sinu gospodu Janu. — Premoženje je naloženo in nese na leto dvajset tisoč frankov obresti. — Ako gospod Jan noče sprejeti tega premoženja, se bo razdelilo med udove in sirote.

Gospod Roland ni mogel več skrivati veselja, ki ga je navdalo. — Vesel sem — je pristavil notar, — da sem vam lahko osebno sporočil to novico.

Mati in sinova sta bila sročano žalostna. — Gospa Rolandova si je neprestano brisala solze in pridružno ihtela. Peter je začel hoditi semetetrja po sobi in mrmariti sam pri sebi: — Dober človek je bil. — Zelo prijazen. — Kolikokrat sva bila z bratom pri njem na kosilu.

Zan je stal sredi sobe in imel naširoko odprte oči. — Neprestano si je gladil svojo svetlo brado in ni vedel, kaj bi izpregovoril. — Dvakrat je že odprl usta, dvakrat je že hotel nekaj reči, pa mu je beseda vselej ostala v grlu. Slednjič je po dolgem prizadevanju izpregovoril: — Rad me je imel. — Kadarkoli sem prišel k njemu, me je vedno poljubil.

— Ali ne bo nobenih sitnosti? — je vprašal oče. — Nobenega procesa? — Nobenih prošelj? — Moj tovariš mi je sporočil iz Pariza, da je vse v redu. — Premoženje pripada gospodu Janu. — Izborno! Izborno! Ali je denar varno naložen? — Popolnoma varno. — Ali so rešene vse formalnosti? — Vse.

Starce se je začel naenkrat sramovati. — Sram ga je bilo, da tako pozveduje o stvari, ki se njega pravzaprav čisto nič ne tiče. — Nekoliko je zardel in rekel: — Naj veste, to vprašanje zagadelj, da bi ne imel sin kakih sitnosti. V takih slučajih nastanejo vsakovrstne spletke. — Mene se seveda to čisto nič ne tiče, toda moja dolžnost je, da poskrbim za svojega malega.

Janu so namreč vsi rekli "mali". — Na to ni bil čisto nič jezen, kljub temu, da je bil za čelo glavno večji od svojega brata. — Gospa Rolandova se je združila klo da bi se prebudila iz globokega spanja. Zdelo se ji je, da je sanjala o nečem, kar se je zgodilo nekaj pred davnim časom. — Pogledala je notarja in jecljaje vprašala: — Vi torej pravite, da je zapustil gospod Maršal vse svoje premoženje mojemu malemu? — Seveda, gospa. — Zelo me veseli. — To je dokaz, da nas je imel rad. Stari Roland je vstal. — Ali mora Jan takoj podpisati, da bo nastopil dedščino? — Ne, ne, prijatelj. — To bomo napravili jutri v moji pisarni. — Jutri popoldne ob dveh, če lahko pridete k meni. — Seveda bomo prišli, kakopa! — Gospa Rolandova je vstala, stopila je k notarju, hvaležno ga je pogledala in rekla: — Kaj ne, gospod notar, da boste zdaj časa čaja? — Hišna Josipina je servirala čaj. — Sedli so k mizi, jedli in molčali. — Vskemu so rojile drugačne misli po glavi. — Slednjič je začel stari Roland pripovedovati o današnjem izletu. — Povedal je vse podrobnosti in še marsikaj pristavil. — Krasno! Krasno! — je mrmljal notar in se držal nasme. Slednjič je vstal. — Torej jutri popoldne ob dveh? — je rekel Roland. — Da, ob dveh, če vam je mogoče. — Zatem so se poslovili. — Jan ni izpregovoril nobene besede. — Oče ga je nekaj časa gledal, potem je pa stopil k njemu rekoč: — Sakramiš, ali me ne boš objel? — Ne zdi se mi ravno neobhodno potrebno — je odvrnil sin smeje, vstal in poljubil očeta.

(Dalje prihodnjije).

— Vi torej pravite, da je zapustil gospod Maršal vse svoje premoženje mojemu malemu? — Seveda, gospa. — Zelo me veseli. — To je dokaz, da nas je imel rad. Stari Roland je vstal. — Ali mora Jan takoj podpisati, da bo nastopil dedščino? — Ne, ne, prijatelj. — To bomo napravili jutri v moji pisarni. — Jutri popoldne ob dveh, če lahko pridete k meni. — Seveda bomo prišli, kakopa! — Gospa Rolandova je vstala, stopila je k notarju, hvaležno ga je pogledala in rekla: — Kaj ne, gospod notar, da boste zdaj časa čaja? — Hišna Josipina je servirala čaj. — Sedli so k mizi, jedli in molčali. — Vskemu so rojile drugačne misli po glavi. — Slednjič je začel stari Roland pripovedovati o današnjem izletu. — Povedal je vse podrobnosti in še marsikaj pristavil. — Krasno! Krasno! — je mrmljal notar in se držal nasme. Slednjič je vstal. — Torej jutri popoldne ob dveh? — je rekel Roland. — Da, ob dveh, če vam je mogoče. — Zatem so se poslovili. — Jan ni izpregovoril nobene besede. — Oče ga je nekaj časa gledal, potem je pa stopil k njemu rekoč: — Sakramiš, ali me ne boš objel? — Ne zdi se mi ravno neobhodno potrebno — je odvrnil sin smeje, vstal in poljubil očeta.

L dobita "GLAS NARODA" skoro štiri mesece dnevno, izvsemil nedelj in postavnih praznikov. "GLAS NARODA" izhaja dnevno na šestih straneh, tako, da dobita tedensko 36 strani berila, v mesecu 186 strani, ali 624 strani v štirih mesecih. "GLAS NARODA" donata dnevno poročila s bojišča in razne slike. Sedaj ga sleherni dan raspolijamo 13,000! — Ta številka jasno govori, da je list zelo rasirjen. Vse oobje lista je organizirano in spada v strokovna unije.

MODERNO UREJENA TISKARNA GLAS NARODA

**VSAKOVRSNE TISKOVINE
IZVRŠUJE PO NIZKIH
CENAH,**

: : **DELO OKUSNO.** : :

**IZVRŠUJE PREVODE V
DRUGE JEZIKE.**

UNIJSKO ORGANIZIRANA

POSEBNOST SO:

**DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETE,
CENIKI I. T. D.**

VSA NAROČILA POŠLJITE NA:

SLOVENIC PUBLISHING CO.,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Kaj pravijo pisatelji, ularjaki in državniki o knjigi Berty pl. Suttner.

"Doli z orožjem!"

Lav Nikolajevič Tolstoj je pisal: Knjiga sem s velikim zanimanjem prebral in v njej našel veliko koristnega. Ta knjiga zelo vpliva na človeka in obsega nebroj lepih misli! ...

Friderik pl. Bodenstein: Odkar je umrla madama Stael ni bilo na svetu tako slavne pisateljice kot je Suttnerjeva.

Prof. dr. A. Dodel: "Doli s orožjem" je pravo ogledalo sedanjege časa. Ko človek prečita to knjigo, mora nehotje pomisliti, da se bližajo človeštvu boljše časi. Kratkoma: zelo dobra knjiga.

Dr. Lud. Jakobovskij: To knjigo bi človek najraje poljubil. V dno srca me je pretreslo, ko sem jo prebral.

Stajerski pisatelj Peter Rossegger piše: Sedel sem v nečem gozdu pri Grigglach in sem bral knjigo s naslovom "Doli s orožjem!" Prebral sem jo dva dneva neprenehoma in sedaj lahko rečem, da sta ta dva dneva nekaj posebnega v mojem življenju. Ko sem jo prebral, sem našel, da bi se prestavilo knjigo v vsak kulturno jedko, da bi jo imela vsaka knjigarna, da bo je tudi v kolah ne smelo manjkati. Na svetu so družbe, ki rasirjajo Sveto Pismo. Ali bi se ne moglo ustanoviti družbe, ki bi rasirjala to knjigo?

Henrik Hart: — To je najbolj očarljiva knjiga. Kar sem jih kdaj bral ...

C. Neumann Hafer: — To je najboljša knjiga. Kar se jih spominjam ljudje, ki se borijo za svetovni mir ...

Hans Land (na slobodi, katerega je imel leta 1890 v Berlinu): Ne bom slavil knjige, samo imenoval jo bom. Vsakemu jo bom posodil. Ne bi tudi ta knjiga našla svoje apostole, ki bi šli dalje kriznaveč in učili vse narode ...

Financi minister Dunajski je rekel v nekem svojem govoru v poslanski zbornici: Saj je bila pred kratkim v posebni knjigi opisana na pretresljiv način vojna. Knjige ni napisal noben vojaški strokovnjak, noben državnik, pač pa preprosta žena Berta pl. Suttnerjeva. Prosim Vas, posvetite par ur temu delu. Mislim, da se ne bo nikdo več navdnoval za vojno, če bo prebral to knjigo.

OBENA 90 CENTOV.

Naročite jo pri:

Slovenic Publishing Co.,
82 Cortlandt Street, New York City, N. Y.

Kje je ANTON SEROVIČ? Za njegov naslov želi izvedeti njegova žena Josipina, od katere se je poslovil pred 6. tedni z namenom, da gre za delom proti Pittsburghu. Prosim, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi javi, ali naj se pa sam oglasi svoji ženi: Mrs. Josephine Serovič, 12 11th St., North Chicago, Ill. (14-17—4)

ISČE SE
strojarje za "Beam House" in "Yard": plača \$13 na teden. Zanimano se potrebuje "tekarje", ki imajo od kosa. Sprejme se tudi one, ki se niso nikdar delali v strojarni: početna plača za pol meseca \$2 na dan. A. Miller, (14-17—4) Whitehall, Mich.

STATE DEPARTMENT OF LABOR
BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION
Sčiti naseljence in jim pomaga. Splošni nasveti, pojasnila in pomoč zastopaj. V vseh jezikih. Pojasnila, kako postati državljani in o državljanskih pravicah. Pridite ali pišite! Newyorški urad: 230 Fifth Ave. Urad v Buffalo: 704 D. S. Morgan Building.

NAZNANILO.
Cenjenim naročnikom v West Virginiji naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. ZVONKO JAKSHE,
ki je pooblaščen pobirati naročnino in izdajati tozadevna potrdila.
Upravništvo "Glas Naroda"

HARMONIKE
bedni! Karkoli ste vrsto instrumentov za popravljanje po najkrajših cenah, a če le trpite in množite. V popravilni ustanovi vsake polije, kar sem iz sed 18 let tukaj v tem polju in sedaj v svojem lastnem domu. V popravilu vamom hranjake kakor vse druge harmonike ter računam po delu in barvno čdo nakliva brža nadaljnji vprašanj.

MAZNANILO.
Rojakom v Lorain, Ohio, in okolici naznanjamo, da jih bo obiskal naš zastopnik **JOHN KUMAR,** ki je pooblaščen pobirati naročnino za list Glas Naroda, s spoštovanjem Upravništvo Glas Naroda.

Veliki vojni atlas

vojskujocih se evropskih držav in pa kolonij
skih posestev vseh yelesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov
na 20tih straneh in vsaka stran je 10 1/2 pri 18 1/2 palea velika.
Cena samo 25 centov.

Manjši vojni atlas

obsega devet raznih zemljevidov
na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 paleav,
Cena samo 15 centov.

Vel zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsaki lahko spozna. Osnačena so vsa večja mesta, število prebivalcev, držav in posameznih mest. Ravno tako je povsed tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Poljite 25c. ali pa 15c. v smakah in natančen naslov in mi vam takoj odpošljemo saželjen atlas. Pri večjem odjemu damo popust.

Slovenic Publishing Company,
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR

(Notary Public)
v GREATER-NEW YORKU

ANTON BURGAR

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.
IZDELUJE IN PRESKRBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki žele dobiti ameriški državljanski papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrcanja ali imena parnika. Obratite se sampo na njega, kjer bosta točno in solidno postrčeni.

Velika vojna mapa

vojskujocih se evropskih držav,
Velikost je 21 pri 28 palcih
Cena 15 centov.

Zažej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d. V zalogi imamo tudi Stensko mapo cele Evrope \$1.50. Veliko stensko mapo, na eni strani Združene države in na drugi pa celi svet, cena \$1.50. Zemljevid Primorske, Kranjske in Dalmacije z mejo Avstro-Ogrske s Italijo. Cena je 15 centov. Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor naprimer od Italije, Rusije, Nemčije, Francije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov. Naročila in denar poljite na:

Slovenic Publishing Company,
82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

Zanesljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do dobrega sem se prepričal, da dosepeo denarne pošiljate tudi seds zanesljivo v roke naslovnikom; razliha je le ta, da potrebujejo pošiljate v sedanjem času 20 do 24 dni!

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev sorodnikom in znancem v staro domovino!

100 K velja sedaj \$13.50 s poštnino vred.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

DRUŠTVO SLOVENSKIH DRŽAVAN. — NAROČITE SE NAŠO "GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V